

POKYNY PRO ZÁVĚREČNOU ZKOUŠKU

SUPERVIZNÍHO výcviku

v sociální práci a pomáhajících profesí

Závěrečná zkouška je nedílnou součástí supervizního výcviku a slouží k ověření teoretických znalostí, praktických dovedností a profesní zralosti účastníka. Jejím cílem je posoudit připravenost absolventa samostatně vykonávat supervizní činnost v rámci profesí.

1. Podmínky k připuštění ke zkoušce

Absolvování požadovaného počtu výcvikových hodin (teorie).

Odevzdání požadovaných výstupů (odevzdání závěrečné písemné práce – **případové studie** v předepsaném rozsahu, odevzdání **audiovizuálního záznamu** z realizované supervize vedené frekventantem v délce alespoň **45 minut**, spolu s písemnou **sebereflexí** práce (1–2 normostrany) v předepsané formě a termínu.

Účast na závěrečném skupinovém setkání.

Úhrada všech poplatků spojených s výcvikem.

2. Struktura závěrečné zkoušky

Zkouška se skládá ze tří částí:

a) Písemná část

Vypracování závěrečné písemné práce (rozsah: 5–7 normostran), ve které uchazeč:

- reflektuje vlastní vývoj v průběhu výcviku,
- popisuje konkrétní zkušenosti ze supervizní praxe,
- propojuje praxi s teoretickými koncepty supervize.

b) Nahrávka supervize + sebereflexe

Jedním z výstupů závěrečné zkoušky je odevzdání audiovizuálního záznamu.

- součástí hodnocení je odevzdání nahrávky vlastní supervizní práce, doplněné stručnou písemnou sebereflexí (v rozsahu 1–2 normostran).
- záznam by měl ilustrovat schopnost navázat a strukturovat supervizní kontrakt, pracovat s procesem ve individuální rovině a reflektovat hranice role supervizora včetně etických aspektů supervizní praxe.
- záznam slouží výhradně pro interní posouzení odbornou komisí a je s ním nakládáno v souladu s principy **důvěrnosti, ochrany osobních údajů a etiky**.

c) Prezentace kazuistiky

Prezentace konkrétní supervizní situace (cca 15 minut), s důrazem na:

- popis kontextu, cílů a průběhu supervize,
- reflexi vlastního přístupu a metod použitých v praxi,
- zohlednění etických aspektů a profesních hranic.

Pokyny pro psaní supervizní kazuistiku

V supervizní kazuistice má frekventant prokázat schopnost:

- posoudit supervizní nadhled-problém ze své praxe a na základě této analýzy rozhodnout, zda a jak je vhodné indikovat supervizi,
- zvolit k tomu vhodné supervizní postupy, prostředky a způsoby sledování, které se naučil ve výcviku,
- účelně uplatnit indikovaný přístup při vedení supervize a na základě porozumění tomu, co se v průběhu supervize děje, přizpůsobit praktické postupy konkrétnímu vývoji.

Supervizní kazuistika by měla obsahovat zejména:

- Stručný popis kontextu supervizní zakázky (druh organizace, typ týmu, role supervizora).
- Formulaci cíle supervize a způsob navázání supervizního kontraktu.
- Analýzu průběhu supervize – hlavní témata, dynamika skupiny/individuálního vztahu, zvolené postupy a intervence.
- Reflexi použitých supervizních metod a přístupů, včetně teoretického zakotvení.
- Etické aspekty řešené situace, případné výzvy či dilemata.
- Sebereflexi role supervizora, včetně identifikace silných i rozvojových oblastí.

Supervizní kazuistiku lze psát volně a na závěr práce připojit stručné shrnutí dle výše uvedených bodů nebo lze postupovat dle uvedených bodů, které budou rozpracovány přímo v textu.

Prezentace vybrané supervizní kazuistiky bude předložena zkušební komisi. Důraz je kladen na schopnost reflexe, volbu přístupu, formulaci cílů a způsob práce se supervidovanými.

d) Ústní rozprava

Následuje odborná rozprava se zkušební komisí nad prezentovanou kazuistikou, supervizní nahrávkou a písemnou prací, zaměřená na:

- porozumění supervizním přístupům a jejich aplikaci,
- schopnost etické reflexe a formulace hranic supervizní role,
- orientaci v mezioborových souvislostech supervize.

3. Hodnocení a výstup

Každá část zkoušky je hodnocena samostatně komisí. Úspěšné složení všech tří částí je podmínkou pro udělení certifikátu o absolvování výcviku. Výsledné hodnocení může být: *splnil/a* – *nesplnil/a*. V případě neúspěchu je možné zkoušku jednou opakovat.